

Langsted (CD):

Jeg skal også være kortfattet i denne omgang. Vi ser det som et praktisk stykke arbejde, der nu etableres med udviklingslandene på den måde – som der også står i bemærkningerne – at det er et samarbejde mellem kategori I, industrilandene, kategori II, OPEC-landene, og kategori III, de egentlige udviklingslande, således at disse tre kategorier deltager på lige fod i udviklingen af landbrugsproduktionen, som faktisk er det allermost nødvendige ude i verden blandt u-landene.

Det beløb, der er tale om, er jo, som hr. Lowzow sagde, kun småpenge i forhold til, hvad vi ellers diskuterer her i tinget. Samtidig skal jeg også pege på den fordel, vi har af stadig væk at kunne deltage i nordisk samarbejde i internationalt samarbejde.

Vi kan anbefale ratifikationen.

Bjørn Poulsen (SF):

SF kan med glæde tilslutte sig folketingsbeslutningen, og vi agter at stemme for de bevilninger, der følger med Fondens oprettelse.

Ib Nørlund (DKP):

De problemer, som forslaget berører, er jo af uhyre rækkevidde. Det er rigtigt, at der på dette område, sulten i verden, er påtrængende behov for foranstaltninger. Det er en arv efter århundreders imperialistisk undertrykkelse og udbytning af en stor del af verden, vi her står over for, og det er jo unægtelig også et problem, som stadig væk vokser. Efter de seneste opgørelser, jeg har set, regner man med, at u-landenes vækst på disse områder ligger på 2,6 pct. indtil 1985, hvor befolkningstilvæksten alene er på 2,7 pct., altså faktisk en tilspidsning af problemet.

Det er et problem, som det ud fra et tekniskvidenskabeligt synspunkt er muligt at løse, i hvert fald gøre et skridt til at løse. Når man alene tager en sådan ting som, at Danmark i begyndelsen af 1970'erne med sine 3 mill. ha havde 200.000 traktorer til at virke dér, og sætter det i modsætning til Burma, hvor man på samme tid havde 19 mill. ha, som kun bearbejdedes af 8.000 traktorer, så er det jo med til at belyse problemet. Derfor stiller vi os positivt til det formål, man har sat sig med gennemførelsen af dette forslag.

Vi mener også, det er rigtigt, at OPEC-landene, som henter en hel del værdier hjem ud

fra deres naturforudsætninger gennem multinationale koncerners formidling, er draget med ind i det. Noget andet er, hvor virkningsfuldt dette apparatur, som skitseres i forslaget, vil vise sig at være. Jeg må nok sige, at noget forekommer temmelig uoverskueligt med hensyn til fungeringen.

Nu var det måske ting, der kunne gøre en udvalgsbehandling påkrævet, men da jeg har en vis frygt for, at man heller ikke under en udvalgsbehandling ville være i stand til at frembringe særlig håndgribelige cplysninger, skal jeg igen være så venlig at lade være med at insistere på dette område.

Det, man endelig må gøre sig klart, er, at selv om en fond på 1 mia dollars – trækningsrettigheder naturligvis – er et stort tal, så er det jo i forhold til problemets dimensioner meget langt fra at være en løsning på problemerne. Da vi altså ser det som noget positivt, at bare noget gives tilbage til disse lande, der har været holdt tilbage i deres udvikling, vil vi indtage en positiv holdning til forslaget.

Bolvig (RV):

Jeg kan på det radikale venstres vegne anbefale, at vi ratificerer denne overenskomst. Målsætningen, at forøge fødevarerproduktionen og forbedre ernæringstilstanden i de fattigste af u-landene, kan jeg helt tilslutte mig.

Vi kan jo ikke ændre noget i overenskomsten, som først er blevet til efter stridigheder og mange udsættelser. Jeg tror, at det er meget vigtigt, at OPEC-landene gennem deres forhåndstilsagn er blevet mere inddraget i FNs almindelige hjælpearbejde.

Jeg vil gerne have lov til at nævne noget, som gang på gang undrer én, nemlig at man med beklagelse må konstatere, at den såkaldte socialistiske verden ikke vil deltage i et udviklingsarbejde af bemeldte art. Når udenrigsministeren derfor møder kolleger fra lande bag jerntæppet, så håber jeg, at han vil benytte lejligheden til at give udtryk for dansk overraskelse over, at de relativt velhavende lande dér gang på gang undlader en indsats til afhjælpning af det stadig voksende svælg mellem den rige og den fattige verden. Måske skulle man rette appellen til hr. Ib Nørlund, som med megen ret udtrykte forargelse over en vestlig udbytning tidligere af landene i Asien og Afrika. Hr. Ib Nørlund syntes, det var udmærket, at OPEC-landene nu gik ind i hjælpearbejdet. Så